

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. София, 05.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ в публично заседание на тридесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Д. Д

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разгледа докладваното от Д. Д Административно наказателно дело № 20211110208704 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на ЕМ. Г. Г. против Наказателно постановление № 3688/27.04.2021 г., издадено от началник на отдел „МРР“ при ГД „МРР“ към ЦМУ на АМ, с което, на основание чл. 126, ал. 1 ЗАДС, на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС и били отнети акцизни стоки, в полза на държавата.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навежда доводи за обективна несъставомерност и за прекомерност на санкцията. Моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява и се представлява. Поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. Навежда доводи за негоден субект на отговорност. Моли атакуваното постановление да бъде отменено. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Намира НП за законосъобразно, а административното обвинение – за доказано. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа

страна следното:

На 06.08.2021 г., след подаден сигнал на дежурния телефон в координационен център в отдел „МРР Югозападна“. ГД МРР, с искане за съдействие от служители на 08 РУ - СДВР, служители на отдел „МРР Югозападна“, ГД МРР. в състав - Д.В., Св и Ф посетили на място адрес, находящ се в , където установили частен имот, собственост на Й И Ал, ЕГН *****. При направен обход на частния имот, в присъствието на ЕМ. Г. Г. - син на собственичката на имота, проверяващите митнически служители, под навес установили наличието на 2 (два) броя метални варела, съдържащи течност с мирис на дизелово гориво. Посредством служебен денситометър, марка „ANTON PAAR“, модел DMA 35N. със сер. № , била измерена плътността на течностите, съдържащи се в двата броя метални варела, като същият отчетел стойност от 0,826g/cm³ на всеки един от тях. Жалбоподателят заявил че течността във варелите е дизелово гориво, за което няма документи.

С цел - определяне вида на стоката и тарифното ѝ класиране, в присъствие на жалбоподателя Г., от течността с мирис на петролен продукт, съдържаща се в двата метални варела, митническите служители взели сборна проба за лабораторен анализ, отразена в Протокол за вземане на проба № 116 от 06.08.2020г., разпределена в 4 (четири) броя опаковки - метални канчета с вместимост по 1 (един) литър, от които 2 бр. - лабораторни, 1 бр. - за проверяването лице и 1 бр. - контролна. Със Заявка за анализ/експертиза рег. № 32-229681/07.08.2020 г. лабораторните проби били изпратени за изготвяне на експертно становище до Централна митническа лаборатория.

С цел - установяване на точното количество течност в двата броя метални варела, митническите служители преточили течността, съдържаща се във всеки един от тях, посредством помпа, свързана е маркуч и пистолет за зареждане в 8 (осем) броя пластмасови губи, всяка с вместимост от по 20 литра, собственост на Агенция „Митници“, като общото количество след преточването им, възлизало на 160 (сто и шестдесет) литра. Резултатите от проверката и извършените действия от митническите служители били отразени в Протокол за извършена проверка № 20BG9910A032842/06.08.2020 г. по описа на ГД МРР към ЦМУ на Агенция „Митници“.

В сметите на място в деня на проверката писмени обяснения по случая, Е.Г. заявил, че въпросната нафта се използва за колите му и е около 50 (петдесет) литра. До приключване на проверката, за гореописаната стока не били представени документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз, поради което на основание чл. 107а ЗАДС, течността, съдържаща се в 8-те броя пластмасови туби, била иззета с Опис на иззетите вещества и писмени доказателства към Протокол за извършена проверка № 20BG9910A032842/06.08.2020 г. по описа на ГД МРР към ЦМУ на Агенция „Митници“.

На 06.08.2020г. 8-те броя пластмасови туби, съдържащи общо 160 (сто и шестдесет) литра течност с мирис на петролен продукт, били предадени с приемо- предавателен протокол № 20/06.08.2020г. в склад за отнети и изоставени в полза на държавата акцизни стоки, предоставен от „ГИД Инженеринг“ ООД за временно и възмездно ползване, съгласно договор за наем № 32-17112/ 20.01.2017г., намират се в гр. Нови Искър, район Нови Искър, ул. „Кременица“ № 1.

На 05.10.2020 г. в отдел „МРР Югозападна“, ГД МРР била получена митническа лабораторна експертиза (МЛЕ) № 0519.08.2020/02.10.2020 г., относима към пробата, взета от течността с мирис на петролен продукт, в количество 160 л., отразена в Протокол за вземане на проба № 116 от 06.08.2020г. и служебна бележка със становище за тарифно класиране на стоките в КН на ЕС. Съгласно резултатите от МЛЕ № 0519.08.2020/02.10.2020г., стоката, съответстваща на анализирания проба, представлявала нефтени масла, с преобладаващо съдържание на неароматните /парафино - нафтените/ спрямо ароматните съставки. В продукта било установено съдържание на „биодизел“ /моноалкални естери на мастни киселини/ в количество 2,4 об. %. По своите дестилационни характеристики и определените физико - химични показатели, изпитаната проба отговаряла на изискванията за „тежки масла“ - „тежки горива“, съгласно Допълнителни телни забележки точка 2). букви г) и е) на глава 27 на КН. В зависимост от цвета с разреждане, продуктът имал кинематичен вискозитет при 50°C, по - нисък от стойностите на ред 1 в таблицата към глава 27 на КН (2.5840 mm²/s). Пробата имала съдържание на сулфатна пепел, по - малко от 1% (0.0%). Продуктът бил с тегловно съдържание на сяра 0.02 тегл. %. Изследваната проба не съдържала маркиращи вещества. Комплексната оценка на измерените физико-химични показатели съдържание на биодизел, съдържание на сяра и дестилационните характеристики показвали, че продуктът представлява смес от около 70 % газбол (дизелово гориво) и смазочна фракция. Въз основа на получените резултат и експертна оценка, в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, изпитаната проба представлявала нефтено масло, в което преобладавали неароматните съставки, отговарящо на изискванията за „тежки масла“, различни от газбол - „тежки горива“, съдържащи биодизел, с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,5 %.

В Служебна бележка рег.№ 32-289372/05.10.2020 г. на дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ на Агенция „Митници“ било дадено становище, относно тарифно класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН), с оглед резултатите от изготвената МЛЕ № 05 19.08.2020/02.10.2020 г. Въз основа на цитираната МЛЕ, стоката съответствала на анализирания проба с нефтопродукт - нефтено масло, по смисъла на забележка 2 към глава 27 от КН, в което неароматните съставки (парафино - нафенови въглеводороди), преобладават спрямо ароматните. Продуктите отговарял на дефинициите за „тежки масла“ – „тежки горива“ по смисъла на допълнителна забележка 2, букви г) и е) към глава 27 на КН. Установено било съдържание на биодизел /моноалкилови естери на мастни киселини/, по смисъла на забележка 5 на подпозиции на глава 27 на КН в количество 0,5 об. % /2,4 об. %/. Тегловното съдържание на сяра било непревишаващо 0,5%.

Съгласно писмо, рег. № 32-357591/04.12.2020 г. на отдел „Акцизна дейност“ при Териториална дирекция Югозападна, размерът на дължимия акциз за стоките, предмет на производството, а именно - енергийни продукти - 160 л. нефтопродукт - нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, отговарящо на изискванията за „тежки масла“, различни от газбол - „тежки горива“, съдържащи биодизел, с тегловно съдържание на сяра , непревишаващо 0,5%, е код по КН 2710 20 32, бил в размер на 103,36 лв. (сто и три лева и тридесет и шест стотинки).

Към инкриминираната дата, за жалбоподателя имало данни за психично разстройство, но същият бил в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на актосъставителя Д.В.; АУАН; НП; Протокол за извършена проверка № 20BG9910A032842/06.08.2020 г. по описа на ГД МРР към ЦМУ на АМ, ведно с Опис на иззетите веществени и писмени доказателства към ПИП; писмени обяснения от 06.08.2020 г.; Протокол за вземане на проба с рег.№ 116/06.08.2020 г.; Заявка за анализ / експертиза с рег.№ 32-229681/07.08.2020 г.; Митническа лабораторна експертиза (МЛЕ) № 0519.08.2020/02.10.2020 г. на ЦМЛ при ЦМУ на АМ; Служебна бележка с рег.№ 32-289372/05.10.2020г. на дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ на АМ; приемо-предавателен протокол на енергийни продукти (горива) с № 20/06.08.2020г.; четири броя писма до ОДПЗИ — София-град, Клиника по психиатрия при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД и Държавна психиатрична болница „Свети Иван Рилски“, ведно с върнати отговори; писмо рег.№ 32-357591/04.12.2020 г. на отдел „Акцизна дейност“ при Териториална дирекция Югозападна; заключение на СППЕ; заповеди за компетентност.

Доказателствена съвкупност се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен.

Важно е да се отбележи, че разпитаният свидетел В. ясно си спомни и разказа за хода на проверката и резултата от нея, дори с детайли, които нямат принципно отношения към предмета на доказване. В подкрепа на казаното от него са и представените писмени доказателства, касаещи характеристиките на откритата и иззета течност.

Показанията на св. Александрова не следва да се кредитират. На първо място и в изцяло принципен план, предназначението на инкриминирания продукт е без значение и в този смисъл тази част от казаното от нея е ирелевантна и доказателствен анализ не се дължи. На следващо място, твърденията на свидетеля за произхода на нефтения продукт не са достоверни. Това е така, не поради обвързаността му с жалбоподателя, предопределяща и опасност от тенциозност в показанията, а поради тяхната принципна нелогичност. В своите показания Александрова заявява спомен за налично масло – около 10 литра и твърдение за източено дизелово гориво от пробит резервоар на бус, с вместимост – 70-80 литра (в случай, че резервоарът изобщо е бил пълен до горе). Сумарното количество, обаче, остава далеч от намереното от контролните органи – от 160 литра. Нещо повече, не е нужен сериозен шофьорски опит, нито експертни познания в съответната област, за да се достигне до извод, че смесването на различни петролни продукти ги прави безполезни за ползване при двигател с вътрешно горене на моторно превозно средство. В този смисъл и доколкото за инкриминирания продукт не се представят надлежни документи, а показанията на разпитания свидетел са с ниска степен на достоверност, то и тезата за произхода на горивото на жалбоподателя не следва да бъде споделена.

В своята пледоария, повереникът излага твърдения, аналогични на тези от жалбата – за липса на годен субект на отговорност, поради отсъствие на вменяемост. Цитираният въпрос, обаче, е бил обект на експертно изследване, независимо от представеното писмено доказателство (освен това – същото е с изключително голяма давност, без данни за последващо преосвидетелстване или

за провеждано лечение, т. е. не би било пресилено да се предположи, особено предвид и самото заключение на вещите лица, че се касае за документ с невярно съдържание), като вещите лица са изследвали въпроса с вменяемостта – и към инкриминираната дата, и към момента на изследването, давайки му категоричен положителен отговор. В този смисъл и доводите на повереника – дали от 15 години жалбоподателят получава инвалидна пенсия или не, са непротивопоставими на резултата от експертизата.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на посочените в АУАН и НП дата и място санкционираното лице е държало 160 литра петролен продукт – нефтено масло, отговарящо на

дефинициите за „тежки масла“ – „тежки горива“, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, митническа декларация или придружаващ административен документ, електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, в отклонение от изискването на чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. Налице е и годен субект на престъпление – пълнолетно, вменяемо, административнонаказателно отговорно лице, в чиято фактическа власт инкриминираният нефтен продукт се е намирал, до изземването му от контролните органи.

Налице е и годен обект на нарушението, чиито характеристики и стойност са установени, по надлежния ред. Съгласно резултатите от МЛЕ № 0519.08.2020/02.10.2020., стоката, съответстваща на анализираната проба, представлява нефтени масла, с преобладаващо съдържание на неароматните /парафино - нафтените/ спрямо ароматните съставки. В продукта е установено съдържание на „биодизел“ /моноалкални естери на мастни киселини - FAME/ в количество 2,4 об. %. По своите дестилационни характеристики и определените физико - химични показатели, изпитаната проба отговаря на изискванията за „тежки масла“ - „тежки горива“, съгласно Допълнителни забележки точка 2). букви г) и е) на глава 27 на КН. В зависимост от цвета с разреждане, продуктът има кинематичен вискозитет при 50°C, по - нисък от стойностите на ред 1 в таблицата към глава 27 на КН (2.5840 mm²/s). Пробата има съдържание на сулфатна пепел, по - малко от 1% (0.0%). I (продуктът е с тегловно съдържание на сяра 0.02 тегл. %. Изследваната проба не съдържа маркиращи вещества. Комплексната оценка на измерените физико-химични показатели съдържание на биодизел, съдържание на сяра и дестилационните характеристики показват, че продуктът представлява смес от около 70 % газьол (дизелово гориво) и смазочна фракция. Въз основа на получените резултат и експертна оценка в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, излизаната проба представлява нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, отговарящо на изискванията за „тежки масла“, различни от газьол - „тежки горива“, съдържащи биодизел с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,5 %. В Служебна бележка рег. № 32-289372/05.10.2020 г. на дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ на Агенция „Митници“ е дадено становище, относно тарифно класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН), с оглед резултатите от изготвената МЛЕ № 05 19.08.2020/02.10.2020 г. Въз основа на цитираната МЛЕ, стоката съответстваща на анализираната проба с нефтопродукт - нефтено масло, по смисъла на забележка 2 към глава 27 от КН, в което неароматните съставки (парафино - нафенови въглеводороди), преобладават спрямо ароматните. Продуктите отговарят на дефинициите за „тежки масла“ – „тежки горива“ по смисъла на допълнителна забележка 2, букви г) и е) към глава 27 на КН. Установено е съдържание на биодизел /моноалкилови естери на мастни киселини/ по смисъла на забележка 5 на подпозиции на глава 27 на КН в количество 0,5 об. % /2,4 об. %/. Тегловното съдържание на сяра е непревишаващо 0,5%. На основание правила 1 и 6 от общите правила за тълкуване на КН, забележка 2 към глава 27 на КН, забележка 5 към подпозициите на глава 27 на КН, допълнителна забележка 2, букви г), е) и ж) към глава 27 на КН и текста на подпозиция 2710 20. класирането на анализираната проба по МЛЕ се извършва в код 2710 20 32 на КН. В този смисъл, държан продукт с такива характеристики следва да бъде придружен от данъчен документ по ЗАДС или фактура, митническа декларация или придружаващ

административен документ, електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

От субективна страна, законодателят не е поставил изискване за наличието на пряк умисъл, за съставомерността на деянието, но и такъв се извлича от съдържанието на дадените обяснения и от показанията на св. А.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗАДС задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с държане акцизни стоки в значително количество, при данни за идентично предходно деяние, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на финансовата санкция

Съгласно нормата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, на физическо лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага глоба в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1 000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 2 000 лв. Наложената санкция е определена в минималния

допустим по закон размер, а административнонаказателното производство не познава аналог на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, поради което и подробни разсъждения по размера на наказанието се явяват безпредметни.

По разноските

Предвид изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция, сторените разноски за СППЕ, на основание чл. 189, ал. 3 НПК, следва да бъдат възложени, в тежест на жалбоподателя.

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна и защитата от юрисконсулт, както и предвиди изричната претенция в цитираната насока, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 3688/27.04.2021 г., издадено от началник на отдел „МРР“ при ГД „МРР“ към ЦМУ на АМ, с което, на основание чл. 126, ал. 1 ЗАДС, на ЕМ. Г. Г. била наложена глоба, в размер на 1 000 лева, за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС и били отнети акцизни стоки, в полза на държавата.

ОСЪЖДА ЕМ. Г. Г., ЕГН ***** да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 (сто) лева – деловодни разноски.

ОСЪЖДА ЕМ. Г. Г., ЕГН ***** да заплати на Софийски районен съд сумата от 660 (шестстотин и шестдесет) лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____